

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, UNA pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 céntims

L'obreta de 'l Sr. Llopart, titulada:

DE 'L BALL Á CASA

qual inserció comensa avuy per folletí, quedarà de 'l tot publicada en lo número de la setmana entrant.

Així 's fá catalanisme

Mes de quatre vegadas y a'l mitj d'acolorada discussió en la que hem exposat los principis cardinals que integran la idea mare de nostre catalanisme, 'ns hem sentit honrats ab lo dictat de catalanistas-conservadors ó de catalanistas-madrilenys, degut á que nostras idees dissenteixen desde sa base, de las que professan alguns que 's creuhen serho de veras perque escriuhen en catalá ó perque enrahonan de manera que solsament los entenen quatre contertulis de casa sèva, ó quatre amichs que 's reuneixen per las tardes a'l calé. Per' ells ésser catalanista és abominar de la nació espanyola: he 'us aquí son *desideratum*: dir mal de Madrid per mes que després hi vajan á buscar 'ls aplausos y obsequis tributats á son talent.

Nostre lema és Catalunya per Espanya.

Sens l' una no podem concebir l' altra. La primera és una cantitat despresa de'l capital hereditari de la segona.

Per 'xò tót lo que 's fassi per Catalunya, ja s'ía per millorar sas condicions, ja s'ía per' posarla en lo rango de las mes preuhadas y valiosas provincias de Espanya, mereixerá nostre aplauso, nostra entussias-ta felicitació.

Per 'xò vam celebrar la restauració de'l temple de Sta. María de Ripoll y las festas que ab tal motiu se leren associants 'hi 'l Govern central; per 'xò som partidaris de que 's restauri 'l monument de Poblet; per 'xò hem vist ab gust la ofrena de l' urna per' las despullas de Tallaterro.

Per 'xò a'l Excm. é Iltrm. Sr. Bisbe de Vich felicitem en aquet moment per la restauració de'ls claustres de la iglesia de S. Joan de las Abadesas.

¡Així se fa catalanisme!

Així és com lograrem de propis y estranys, la veneració, 'l respecte per Catalunya que inspirarán nostra conducta, nostres actes, dedicats sols á enaltir lo gloriós passat de nostra historia, dignificant sas gestas é immortalisant son nom.

Actes com lo fet últimament pe 'l bondadòs Bisbe, és lo que necessita 'l verdader catalanisme.

Rebi, donchs, lo sabi Prelat de la vall ausetana, la mes sincera, la mes coral y entussias-ta felicitació de lo LO TEATRO CATALÀ.

LA REDACCIÓ.

Estrenos catalans

Romea.—*La festa de'l blat*, drama en tres actes, original de D. ANGEL GUIMERÀ.

¿Què 's va proposar aquest aplaudit autor a'l donar á la escena catalana sa darrera obra? ¿portar a'l teatro un problema social y proposar una solució a'l mateix? ¿demostrar que l' amor és una gran forsa redentora? ¿ensenyar d' estimar a'ls que no 'n saben? ¿presentar una obra verament realista? ¿O va intentar tal vegada aumentar son catàlech ab un drama que fès soroll y donguès molt que enrahonar?

Ho ignorem: és mes, creyem que ho ignora tothom, perque de la representació de *La festa de'l blat* cada hù 'n treu la conseqüencia que més li acomoda, encara que tothom ha de convenir en que l' autor no ha conseguit cap de'ls fins exposats en las quatre primeras preguntas y en que ha lograt no mes lo que indica la última que hem deixat formulada.

L' argument de *La festa de'l blat* no resol la qüestió social que sembla voler tractar desde las taulas: no demostra la forsa redentora de l' amor per quant lo personatge en qui l' autor vol encarnar aqueix passió nobilissima queda sense sèr redimit y mor de mala manera després de sembrar desgracias y odis allí ahont regnaban pau y felicitat: no ensenya de estimar á ningú, ans be porta aborrimient y venjansa á tota una població; ni és un drama realista, perque 'l carácter de 'ls personatjes no pót sèr mes convencional y acomodati de lò que és.

Deixant de bandalas profunditats ahont potsè hauriam d' anar á buscar *el verdadero drama*, profunditats que per estar á las foscas no 'ns deixarian véurer res, examinem *La festa de'l blat* escènicament, aixó és, analisant ab imparcialitat l' efecte que causa sa representació desde la platea ó desde las galerias de l' teatro.

Comensa l' acció ab un número d' escenas típicas, per-

fectament trassadas, naturals, preciosas, que disposan molt bé a l'auditori; pero aqueixas bellesas desapareixen aixís que *Jaume* s presenta en escena, y desapareixen perque precisament quant va a desenvoluparse la acció acaba la inverossimilitut.

L' enamorament de la *Oriola* no és natural: seria lògic que a l' trobar a *Jaume* prop de la font—a la que no pòt arribar aquèl á causa de sa gran postració—l' auxiliés, se 'n compadís, li fés llástima, y fins si 's vol que l fés portar per mossos á la masia; que, ja allí, l retornés, inquirís qui és y arribés á estimarlo si resultaba un miñó com cal.

Això no succeheix; sino que la *Oriola* véu á *Jaume*, li ajuda á arribar á la font, fa que begui, li dona diners, lo deixa y se 'n va á l' iglesia. És *Jaume* qui no obstant de estar fugitiu y temorós, quant s' ha refet va á la casa y se hi queda per mosso y está subjugat per la *Oriola*.

Pero en aquella casa hi regna la religió. L' *oncle Telm*, y la *Quica*, y la *Oriola*, y 'ls mossos y tothom són bons cristians: se posan á taula per' dinar: y hi ha la costum de benehirla. Y va á ferho l' *oncle Telm*, y tots s' alsan, y s' treuhen la gorra, y *Jaume* está entre ells, y com és un furibundo anarquista, ni s' aixeca ni 's descubreix, y á l' reptarlo tots esgarriats, y á l' descobrirse dominat per l' ademán de la pubilla, t' atreviment de dir que li ha caygut la gorra, que no se l' ha tret... y cáu lo teló.

De l' primer acte á l' segon passen onze mesos. *Jaume* encara és mosso de la masia; *Oriola* n' está enamorada, y ni ella, ni l' *oncle Telm* ni ningú, s' han pres la pena de averiguar qui és en *Jaume*, ni 'ls causa revel la predicació anarquista que fa entre 'ls pajesos, ni sabem si li han dispensat de descobrirse á l' benehir la taula, ni d' anar á missa, ó si á l' contrari, *Jaume* s' ha acostumat á sufrir aqueixas prácticas religiosas, contrarias á l' carácter *dinametero*. Y això presenta l' següent dilema: ó *Jaume* no és ja anarquista y allavors no 's comprén que fassi propaganda, ó si continúa sentho y s' avé á resar y á ceremonias católicas, s' ha tornat hipócrita per conveniencia.

En lo primer cas, és dir, si per la forsa de l' amor que sent per la *Oriola* y en vista de la felicitat de tots en la masia, se regenerés *Jaume* deixantse de utòpicas quimeras y acullintse á la religió, 's treuria de l' drama una solució consoladora; mes l' autor no va per aquets indrets, y imbuhit de modernisme, 'ns presenta un *Jaume* hipócrita (puig de no finjir sentiments católics l' haurian de haver despatxat desde un principi), y 'ns presenta la aberració de ferli confessar qu' ell va tirar una bomba explosiva en una casa, causant ignoscentas victimas y cometent un crim horrendo que, per estar á la forsa renyit ab tot noble sentiment, no pòt deixar suposar may que qui fòu capás de cometre'l tingui ni cor ni bons instints, ni puga abrigar l' amor que l' autor vol infiltrar en lo desdixat protagonista de *La festa de 'l blat*.

A l' saberse això, la repugnancia y la sorpresa y la repulsió dominan en tots, y per tant en *Oriola*... y s' acaba l' acte.

Veyam ara l' ters. Som ja l' moment d' anar á casarse la pubilla ab en *Vicentó*, encara qu' ella no li dú amor y que son matrimoni és un pacte de familia: veyem la cambra nupcial, lloch respectat de tots pe 'ls recorts que 'n guardan: se créu que *Jaume* és camí d' América; mes quant se disposa *Oriola* á marxar per donar son nom á *Vicentó*, l' anarquista (que estava amagat en altra masia), salta per la finestra, parla ab la núvia y desbarata la boda, desrollantse allí escenas de melodrama—algunas de mal gust—en que hi pren part tothom de la casa, acabantse l' obra ab la mort de *Jaume* produhida pe 'l disparo que de fóra estant fa la guardia civil, arribada á temps per denuncia de *Vicentó*, qui éra de 'ls pochos que sabian la masia ahont lo petardista 's troba.

Cal evidenciar la gran anomalia de que sabent lo denunciand l' amagatall de *Jaume* y 'sent natural que l' designés en l' escrit corresponent, y no 'sent aquell la casa hont passa l' acció, 'ls civils á pesar de tot no van ahont debían créurer trobar á l' fugitiu, sino que 's presentan á la masia de la *Oriola*, y són tan complacents, que obeheixen la véu de *Jaume* com si fòs son propi gefe quant, cridant desesperat desde la finestra, diu qu' ell és qui buscau y dona la veu de jfoch!

Això 'ns recorda l' recurs de l' autor d' una novela per entregas, qui veyent que s' allargaba massa, á prechs de l' editor va acabarla do sopte fent pérdrer nn barco en que hi havia, com viatjers, los principals personatjes.

Lo Sr. Guimerá fá l' mateix en *La festa de 'l blat*: amassa 'ls tipos y enmotlla las situaciones á la mida de son capritxo perque aixís li acomoda, y... *finis coronat opus*.

Aquesta és la vritat: y per consegüent, no poguentse cencebir que *Jaume* sense renunciar á sos ideals anarquistas passi un any á la masia, ni que *Oriola*, després d' haverse'n enamorat á l' ferli compassió á l' peu de la font, no veji convertit eix amor en despreci quant sab que és un aborrible criminal, ni que l' *oncle Telm* lo conservi entre 'ls mossos á pesar de las prédicas insensatas y ateistas que 'ls innova; ni que 'ls guardias no 's dirijeixin á agafarlo á l' punt ahont se 'ls havia d' indicar, que l' trobarian, ni altres molts incidents acomodaticis, *La festa del blat* resulta un drama en extrem defectuós, que no va en lloch, y que sols se sosté per la bellesa de varis fragments, per alguns tochs dignes de lloansa, per la energia de l' llenguatge, per la animació y vritat de certas escenas, per una acertada execució y per la insistencia de 'ls amichs de l' autor y la de la *claque* que aplaudeixen á l' finalizar cada acte, desitjant contrarestar la protesta y fredó de 'ls imparcials.

Hem dit a l' principi que no voliam profundisar ahont éra *el verdadero drama*: mes això no 'ns obliga á deixar de dir que *Oriola* tot y no haventse casat ab l' anarquista *Jaume* ni haverhi estat promesa, a l' morir aquèl li diu «espós.»

¿Qui sab si aqui trobariam lo *quid*, la clave, l' *desideratum*, lo fondo, l' secret de una idea anárquica y modernista? ¿qui sab si això 'ns portaria á esbrinar si l' autor pensa lo que fa dir a l' criminal protagonista «tinguen la esperansa de que l' món cambia?» Lo fet de que una dona enamorada digui *espós* á qui no n'hi és ¿no pòt considerarse com una proclamació de la disolució de l' matrimoni, única base fonamental de la familia? ¡Ah! si entréssim en aquestas catacumbas, ¡quánt mal paradas quedarían algunas personalitats que alardejan de catalanisme! Ja hem dit que no volem penetrarhi: basta la indicació.

Y acabem lamentantnos de que l' Sr. Guimerá, ab tot son talent y ab sa ilustració, no veji que l' teatro catalá ha de morir ab produccions que s' apartan de l' género que tanta gloria li ha donat y á la qual ell pòt contribuir encara, apartantse de la funesta tendencia que l' domina.

P DE R.

Recorts de festa major

Comedia en tres actes

ACTE PRIMER

L' acte primer fa plorar de tan llastimós y trist: cap bitxo vivent s' ha vist de l' modo que 'm vaig trobar.

Veyentme just de menjar y just de pessas de dos, vaig pregá á S. Just gloriós que si 'm donaba l' gran gust de lliurarme d' anar just, li duria un ciri gros.

ACTE SEGON

Lo bon Sant me va inspirar per treure'm d' aquell infern fentme aná á S. Just Desvern sa festa majó á gosar.

A ne l' concert vaig anar y una nina de l' costat va deixarme enamorat, y vaig fer un cambi complert, deixant en aquell concert un casament concertat.

ACTE TERCER

Ara no tinch cap disgust: sóch casat, no'm falta res, tinch bona teca, diners, y una dona de l' meu gust.

Dono gracias á S. Just que per mi ha estat generós, y pagantli l' servey gros de treure'm d' aquell martiri, en lloch de portarli un ciri aquest any n' hi porto dos.

JOAQUIM ROIG.

Revista Teatral

Novedats.—S' ha donat un'altra representació de la nova comèdia que 'l vespre de 'l benefici Montero va estrenarse en aquest teatre. Du per títol *Como está el arte!* y és escrita ab molta gracia per l' aplaudit actor còmic Sr. Montero, qui representa vuyt tipos distints, 'sent en tots aplaudidissim.

A benefici de l' actor D. Francisco Tresols, va estrenarse després de la representació de 'l drama *Fualdés*, un monòlech de D. Jacinto Ventura, titulat *Aixequeu lo telò!*, que tè bastanta gracia y 's fa agradable.

Ab motiu d' haver dedicat lo Sr. Tresols la funció a 'l pelotari R. Beloqui y a 'ls seus deixebles y companys, aquets van obsequiarlo ab lo regalo de un magnífich rellotje y leontica d' or, de molt gust y de gran valor.—Jo.

Granvia.—Lo benefici de la característica Sra. Martí de Moragas fou molt animat, figurant en lo programa l' estreno de la sarsuela *La señá Loreto ò Boca abajo todo el mundo*; y si és vritat que va ser escrita expressament per la beneficiada, aquésta no tè res que agrahir á sos autors y ells demostraren haver quedat ben descansats, perquè la obreta no resultal com va cridar una veu á l' acabar la representació.

Dimecres benefici de 'l director de escena, autor y impressari D. Bruno Güell Tres conegudas sarsuelas s' evas y estreno de 'l apròposit *Lo incerosimil*, humorada que dona motiu á que hi prenguin part las cantants d' òpera d' aquest teatre.—A.

LA PETITA PATRIA

Los sentiments que uneixen a 'l home ab la regió ahont va náixer y passá 'ls primers anys de la vida, són los mes persistents y vius de quants responen á nostre modo de ser social; ni la escola, ni 'l partit, ni la Corporació ó Universitat, en qualsevol de sas formas, crean després, en lo transcurs de la existencia, res que á ells se sembli.

Quant allunyats d' aquells sitis 'hont transcorregueren sos primers anys y sa joventut primera, 's congregan los que tenen aquest vincle comú, per mes que sas opinions s' gúin diverses y sas aficions distintas y sas peregrinacions á lluytas llargas y penosas, que bórran en uns los entusiasmes y en altres la fé y la esperansa, basta un accent de 'l llenguatje, una nota de 'l cant ó de poesia popular, un nom de santuari ahont aná de noy, ó de la montanya ó platja ahont somniá de jove, pèra que los mes cansats y escéptichs revisquin y alentin, com si una corrent misteriosa electrízés son ànima y apressurés los esbatechs de 'l cor, infundint á tots la idea de 'l sacrifici. la sensació de 'l valor, de la altivés, de la forsa moral, de tot lò que distingeix y aixeca a 'l home sobre 'ls demés sers.

Aquest sentiment de la primera pàtria, tan humá, tan natural y tan viu, no és lo mateix que alenta y sosté la idea de nació; és aquet mes intelectual y lluminós; se forma y s' alimenta de recorts històrichs, de monuments literaris, de analogia y semblansa de rassa, que requereix major cultura d' esperit.

Per molt temps s' ha cregut—mòlts ho sostenen encara avuy—que eixos dos sentiments de pàtria, de contextura diversa, encara que de carácter y finalitat tan parells, se contraduehen y danyan, sigueut lo de la regió com planta petita, que destorba 'l creixement y desenrotlló de la idea mes alta de nacionalitat; y sobre la direcció que las lleys y la política deuen imprimir á eix concepte, convindria molt fixar be 'l judici y criteri de legisladors y homes d' Estat.

En lo sentiment de la regió hi há una forsa moral evident, poderosa, sana, esperitual, encaminada á l' enaltiment de quant hi há de mes sublim y pur en l' ànima y en lo cor de 'l home, y sobre las forsas reals y positivás de 'l esperit, hi ha que assentar las lleys y dirigir la vida

de 'ls pobles. L' ideal está en armonisar los sentiments de regió ab los de nacionalitat; pero sense renegar de lò que la regió y la petita pàtria tenen de humá, de esperitual, y, per lo tant, de gran.

FRANCISCO SILVELA.

(De *Lo Geronés*.)

Bibliografía musical

Planys d' amor, per' cant y piano, lletra de D. ENRICH AYNÉ y música de D.ª LLUISA CASAJEMAS.—*Fantasia*, sobre motius espanyols, per V. COSTA Y NOGUERAS.

A 'l ocuparnos de la colecció *Echi di Primavera* que l' any passat doná á la estampa la Srta. Casajemas, sentirem ja las principals ratllas de sa fesomia artística.

Com auella de pintadas alas, la Srta. Casajemas canta á tot' hora 'ls sentiments de 'l cor fent volar ab sos trinos las mes idílicas esperansas de 'l ànima, las mes sentidas queixas d' ilusions perdudas.

Sent l' embat de forta sotregada enlayrant á las regions infinitas de 'l ideal estétich delicada emoció artística, á ella atrau, sugestiona y com font d' arrulladora armonia, extassia y encanta ab son bellíssim y planyívol cantar.

Per això en la lletra sentidíssima de 'l Sr. Ayné, la Srta. Casajemas hi llença á torrents los primors de sa imaginació sempre florida y galana.

Pero si aquesta és sa manera de sentir que 'ns plau y per això ho fem constar, debém dir també que no passa lò mateix ab sa manera de pensar. Y á 'l dirho, demanem mil perdons á la distingida compositora per nostre atreviment, per la descortesia que implica acte d' aytal naturalesa. Pero nosaltres, imparcials ans que tot, debem exposar, sia bo ó dolent, acertat ó equivocat, lo concepte de las composicions que per deber periódich hem de apreciar.

En *Planys d' amor*, a mes de alguna frase no molt original, hi ha una armonisació incorrecta, incolora, deficient. Això fa tingui la composició en general certa difusitat que la perjudica y fa desperti poch interés.

Lo Sr. Ayné, (Enrich) ja en altres ocasions y en aquestes mateixas planas, ha demostrat possehir excelents qualitats de poeta lírich que sent l' assumpto y 'l desarrolla ab facilitat y valentia, y ara, en *Planys d' amor*, arrenca, puntejant la corda de 'l sentiment, notas surtidas á l' escalf d' una passió.

La reputada casa editorial de D. Joan Ayné s' ha cuidat de la publicació, presentantla ab perfecció y luxe.

—La publicació d' un' obra de 'l Sr. Costa y Nogueras resulta un aconeteixement musical que desperta entre 'ls intel·ligents elogis y alabansas.

Fantasia española, sense ser de gran vol y de móltas dificultats á vencer, se fa recomanable per sa espontaneitat y elegancia melódicas, per la manera de vestir ab bonica forma 'ls tant manossejats cants d' algunas provincias d' Espanya, y per l' ayre de *casa* que tota ella respira.

Es tambe editada per la casa Ayné y per lo tant no cal dir com aquésta la presenta.—ARMANDO DE LA FLORIDA.

—*Viva España*, cant patriótic, lletra de D. MANEL MATA Y MANEJA, música de D. R. GOBERNA Y FRANCHI.

A mi 'm toca ballar ab la mes lletja.

Mon inseparable amic Armando de la Florida, no vo'guentse ocupar d' obras que ni per son mérit ni 'l nom de 'l autor valen la materialitat de lò que val la tinta y paper que 's necessita per ferho, m' ha encarregat, fentme entrega de 'ls *trastes*, digui á 'ls lectors lò que 'm sembla l' obra de 'l mestre Sr. Goberna.

Vaig á ferho.

¡Viva España! canto patriótico, dedicado al Ejército español contra los enemigos de la patria. Aquesta és la cabecera; això y altrás cosas que no venen a 'l cas, diu la portada. Anem á 'l treball de 'l músich.

Anhelós, sentint desitj de trobar en una composició musical de 'l citat senyor alguna cosa bona; un raig, encara que petit, de inspiració; una mostra d' acert en la concepció d' un plan nou, original, però adequat á l' objecte pèra 'l que s' escriu; una melodia ben ritmada hont en sos giros s' hi vegi la fixesa conceptiva que correspongui á 'l significat de la paraula que l' acompanya; unit això á una armonisació clara, ben determinada, que dongui á conèixer en son autor que ha fullejat, sino ha

estudiat á fondo 'ls tractats d' armonia, per' apendrer las elementals nocions d' aquesta ciencia; unit á una pulcritud en escriurer certs acords que 's recomana per sos efectes, com á preparació de resolucions armónicas; buscant, repeteixo, alguna cosa d' aquestas per' ferla ressaltar com á mérit de l' obra y talent de son autor, ¡ho hem de confesar! ni una n' hi figura en aquest *canto patriótico dedicado al ejército español contra los enemigos de lo Patria*.

Nos creyam que tenint lo prop' sít de donarlo á 'l públich, lo senyor organista de la Concepció posaria en sa obra lo que en cap ha posat; això: és inspiració, gust y ciencia, á l' efecte d' aixafar *les serpetes* de la crítica, tan mal cultivada en aquesta terra segons diu ell.

Nos hem equivocat: l' autor d' aquella gran missa á veus solas no ha desmentit sa idiosincracia musical que tant s' admira en totes sas obras.

Lò que en aquèsta 's fa notable és la riquesa de contrapunt (?) Hi ha certs moviments directes en los que hi resultan entre la nota dominant y 'l baix dos quintas seguidas; hi ha acords impossibles de classificar, de difícil execució y de dolent efecte; en fi: creyam que en una composició com la que 'ns ocupa, no hi posaria la firma per lo dolenta—un alumno de primer any d' armonia.

Lò mes aplaudible d' aquest *canto patriótico* és lo preu: val una pesseta. Es dir... la val... ho cósta.—MODEST VIDAL.

Reunions particulars

OLIMPO.—Lo passat disapte ya posarse en escena l' comedia de Pitarra *Las francesillas* y 'l monólech *Un mártir de la ruleta*, distingintse en lo desempenyo las Sras. Puchól y Gassó (C) y 'ls Srs. Canut, Morant, Campañá, Planas, Monpel y altres.

Per finalisar la funció un jove soci va estrenar un monólech dramátich titulat *Un criminal inocente*, escrit en vers per D. Emili Barris.

TRANQUILS GÓTICHES. (*Gracia*)—Concurregudas en estrém se veuhen las funciones que 's donan en aquesta lluhida societat.

La de l' darrer diumenge fòu composta de 'l drama *Las joyas de la Roser*, desempenyat ab molta voluntat per la Srta. Rabassa y 'ls Srs. Durang, Xirinachs, Prunera, Vila, Carreras, Lluís y Solá. Acabá la funció ab l' acostumat ball.—R. M.

COPPELIA.—La novedat de diumenge sigué l'estreno de *Sor Angela*, exmonólech y ara quadro dramátich del Sr. Vadias Puyal. S' hi distinji la Srta. Gassó ben secundada pe'l Sr. Massot. També van agradar *Las dos joyas de la casa* y *Un beneyt de'l cabás*.

Saló de descans

—Segòns noticias, la nova obreta en un acte que 's va estrenar ab éxit en la societat Niu Guerrer, titulada *Lo dijous gras*, original de don Abelardo Coma, 's posará en escena proxíamament en un de'ls teatros públichs de nostra capital.

—D. Carlos Rubio, aplaudit actor de'l teatro Romea, ferá dilluns que ve 'l seu benefici, ab *La fuerza de la conciencia*, estreno de 'l quadro dramático *La sang de 'l poble* y 'l saynete *Almacén de calzado*, també estreno. Ja ho saben, donchs: tothom que hi vagi en aquet *magatzem* hi trobará sabatas ó botinas novas.

—En la societat Serpentina disposa per' avuy son benefici 'l jove D. Joseph Marqués, ab dos sarsuelas castellanas y la pessa catalana *¡Mala nit!*... ¡Ah! y ball de societat.

En los programas repartits hi ha uns *versos* á estil de las felicitacions de'l *basurero del barrio*... per lo mal fets s' entén.

—Aviat se representarà en lo teatro de Novedats lo nou saynete *Los encantos de St. Antoni*, original de l' aplaudit autor D. Joseph Mª Pous, de qual obreta tenim bons antecedents. Aixó per una part y per altra la circunstancia de que 's pinta una decoració per' presentarlo be y s' ensajarà ab cuydado, permet esperar un nou éxit per la escena catalana. Bona falta fá.

Imp. Pujol y Comp.^a, Tallers, 45

SANTASUSANA

Santasusana ● Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de péndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARX U Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

→ Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª →

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

● JUAN AYNÉ ●

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler. Guitarras desde 5 pesetas.

À CASA RSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pells de **Joseph M.ª Pous**, Frexuras, 6. **Sastrería de teatros**, de E. Vasallo Malatesta, Asalto 14

Fotografía de **A. S. (Xatart)**; Carme, 3, tercer. Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48

Sastrería de teatros, Francisco Tey, Sadurni, 14, 1.ª Inmillorables **anissats** de A. Bestard y fils. (Santa Maria (Mallorca), se venen en las principales botillerias y colmados.

Arxiu Central Lirich-dramátich de **J. Gelabert**, Unió, 5, 3.ª, 1.ª.